

Ο περί Ταμείου Συντάξεων και Εκτάκτων Επίδομάτων τών έκ τών Πεσόντων και τών Θυμάτων του Αγώνος Ξεαρτωμένων και τών Αναπήρων αυτού (Τροποποιητικός) Νόμος του 1975 εκδίδεται διά δημοσίευσεως εις τήν επίσημον εφημερίδα τής Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 του Συντάγματος.

Ἀριθμός 26 τοῦ 1975

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ
ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΞΕΑΡΤΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1962 ΕΩΣ 1972.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Ταμείου Συντάξεων καὶ Ἐκτάκτων Ἐπίδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσόντων καὶ τῶν Θυμάτων τοῦ Αγώνος Ξεαρτωμένων καὶ τῶν Αναπήρων αὐτοῦ (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1975, καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τῶν περί Ταμείου Συντάξεων καὶ Ἐκτάκτων Ἐπίδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσόντων καὶ τῶν Θυμάτων τοῦ Αγώνος Ξεαρτωμένων καὶ τῶν Αναπήρων αὐτοῦ Νόμων τοῦ 1962 ἕως 1972 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «ὁ βασικὸς νόμος») καὶ ὁ βασικὸς νόμος καὶ ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περί Ταμείου Συντάξεων καὶ Ἐκτάκτων Ἐπίδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσόντων καὶ τῶν Θυμάτων τοῦ Αγώνος Ξεαρτωμένων καὶ τῶν Αναπήρων αὐτοῦ Νόμοι τοῦ 1962 ἕως 1975.

Συνοπτικὸς τίτλος.
Ἑλληνικοὶ Κοινοτικοὶ Νόμοι :
4 τοῦ 1962
17 τοῦ 1962
4 τοῦ 1964,
καὶ Νόμοι
6 τοῦ 1966
48 τοῦ 1967
59 τοῦ 1969
43 τοῦ 1971
41 τοῦ 1972.

2. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :
(α) Διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τοῦ ὀρισμοῦ τῆς λέξεως «Ἐξαρτώμενος» καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς του διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ νέου ὀρισμοῦ :

Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ βασικοῦ νόμου.

« Ἐξαρτώμενος » σημαίνει τὸ μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ πεσόντος ἢ τοῦ θυματος, τὸ ὁποῖον ἀποδεδειγμένως ἦτο πλήρως ἢ μερικῶς ἐξηρητημένον ἐκ τῶν ἀπολαθῶν τοῦ πεσόντος ἢ τοῦ θυματος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἢ θὰ ἦτο ἐξηρητημένον κατὰ τὴν φυσικὴν πορείαν τῶν πραγμάτων ἐὰν ὁ πεσὼν ἢ τὸ θῦμα δὲν ἐξέλιπε, δασάκις δὲ ὁ πεσὼν ἢ τὸ θῦμα κατέλιπεν ἐξώγαμον ἢ θετὸν τέκνον ἢ θετὸν γονεᾶ ἐξηρητημένον ὡς ἀνωτέρω, τὸ τοιοῦτον τέκνον ἢ γονεᾶ :

Νοεῖται ὅτι οὐδὲν πρόσωπον θὰ λογίζηται ὡς μερικῶς ἐξαρτώμενον ἐξ ἄλλου προσώπου ἐὰν δὲν ἐξηρητᾶτο μερικῶς ἐκ συνεισφορῶν τοῦ προσώπου τούτου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν συνήθων ἀναγκῶν τοῦ θίου.»

(β) Διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τοῦ ὀρισμοῦ τῆς λέξεως «Ίατροσυμβούλιον» καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς του διὰ τοῦ ἀκολουθούτου νέου ὀρισμοῦ :

«Ίατροσυμβούλιον» σημαίνει τὸ ἱατροσυμβούλιον τὸ καθοριζόμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ 5Α.» καὶ

(γ) Διὰ τῆς ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν λέξεων «Μέλος τῆς οἰκογενείας» διαγραφῆς τῶν λέξεων «τὸν πάππον, τὴν μάμμη» (δευτέρα γραμμὴ) καὶ τῶν λέξεων «τὸν ἐγγονόν, τὴν ἐγγονήν,» (τρίτη γραμμὴ).

Τροποποιήσις τοῦ βασικοῦ νόμου διὰ τῆς προσθήκης νέου ἄρθρου.

3. Ὁ βασικὸς νόμος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ἄρθρον 5, τοῦ ἀκολουθούτου νέου ἄρθρου :

«Ίατροσυμβούλιον.

5Α.—(1) Τὸ Ίατροσυμβούλιον σύγκειται ἐξ ἐνὸς Προέδρου διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ ἐνὸς ἢ πλείονων μελῶν, ἀπάντων ἐγγεγραμμένων ἱατρῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἢ συνεδρίαν, ἐκ καταλόγου ἱατρῶν καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

(2) Ὁ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) διορισμὸς τοῦ Προέδρου καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ καταλόγου ἱατρῶν γίνονται ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας.»

Τροποποιήσις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ βασικοῦ νόμου.

4. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

(α) Διὰ τῆς ἐκ τοῦ ἐδαφίου (1) αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «Ὁ χαρακτηρισμὸς ἐξαρτωμένων» (πρῶτῃ γραμμῇ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων «Τὸ θέμα κατὰ πόσον ἐξαρτώμενοι δικαιουῦνται καθόλου εἰς σύνταξιν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καί, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δικαιουῦνται, ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτῶν» καὶ

(β) διὰ τῆς ἐκ τοῦ ἐδαφίου (2) αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «Ὁ χαρακτηρισμὸς ἀναπήρων» (πρῶτῃ γραμμῇ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων «Τὸ θέμα κατὰ πόσον ἀνάπηροι δικαιουῦνται καθόλου εἰς σύνταξιν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καί, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δικαιουῦνται, ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτῶν».

Ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ βασικοῦ νόμου.

5. Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούτου νέου ἄρθρου :

«Ἀκριθὴς καθορισμὸς τοῦ καταβλητέου εἰς ἕκαστον δικαιούχον ποσοῦ καὶ ἀναθεώρησις τῶν καταβαλλομένων ποσῶν.

12.—(1) Τὸ μηνιαῖον ποσὸν τὸ καταβλητέον ἐκ τοῦ Ταμείου εἰς ἕκαστον δικαιούχον καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ λεπτομερῆ ἔρευναν τοῦ βαθμοῦ ἐξαρτήσεως ἢ ἀναπηρίας καὶ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τοῦ θίου αὐτοῦ.

(2) Τὰ μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1962 εἰσπραχθέντα ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἐξ ἄλλων πηγῶν ποσὰ διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου λαμβάνονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ὅσιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ.

(3) Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται, ὡσάκις κρίνη σκόπιμον—

(α) νὰ προβαίνει εἰς ἀναθεώρησιν τοῦ βαθμοῦ ἐξαρτήσεως καὶ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τοῦ θίου ἐκάστου τῶν ἐξαρτωμένων ἢ καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς καταβαλλομένων ποσῶν

(β) νὰ προβαίνει εἰς ἀναθεώρησιν τῆς ἀναπηρίας οἰουδήποτε ἀναπήρου κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ίατροσυμβουλίου, τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τοῦ θίου αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰς αὐτὸν καταβαλλομένου ποσοῦ.